ΜΗΝΥΜΑ
ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟ 2004

Πρός
τόν Εὐαγῆ Ἱερό Κλῆρο καί τόν Φιλόχριστο Πιστό Λαό,
ἅπαν τό πλήρωμα τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ἀδελφοί μου καί Παιδιά μου

Πρωτοχρονιά εἶναι ἀσφαλῶς σημαντικός σταθμός στή ζωή τῶν ἀνθρώπων, εἴτε ἐπειδή ὑπάρχει σ' ὅλους τούς ἀνθρώπους τό αἴτημα τῆς συνεχοῦς ἀνανεώσεως καί τῆς νίκης τοῦ χρόνου, τῆς ματαιότητος καί τῆς φθορᾶς, εἴτε ἐπειδή στηρίζεται ἡ ἐλπίδα τους γιά τήν ἐπιτυχία τῶν σκοπῶν τῆς ζωῆς τους, γιά τούς ὁποίους πᾶς ἄνθρωπος ἀγωνίζεται καί προσπαθεῖ. Γιά ἄλλους ἀκόμη ἡ Πρωτοχρονιά ἀποτελεῖ εὐκαιρία νά σχολιάσουν τά γεγονότα καί τίς καταστάσεις τῆς συγχρόνου πραγματικότητος. Γιά τόν χριστιανό, τόν πιστόν ἄνθρωπο, ἡ Πρωτοχρονιά ἀποτελεῖ μιά ἀρίστη εὐκαιρία αὐτοκριτικῆς. Κατά τόν προτρεπτικόν λόγον τοῦ Κυρίου μας *«εἴσελθε εἰς τό ταμιεῖον σου»* (Ματθαίου 6,6).

* * *

Μαρά τόν περισπασμόν, τόν διασκορπισμόν τῆς προσοχῆς τοῦ ἀνθρώπου, ἀπό τούς θορύβους τῆς ζωῆς, τούς προερχόμενους ἐκ τῶν ἐγγύς καί τῶν μακράν συμβαινόντων, τήν λάμπουσα ματαιότητα τοῦ κόσμου τούτου, τήν ἐφήμερη χαρά καί φθαρτή ἡδονή, ὁ πιστός, ὁ γνήσιος μαθητής τοῦ Κυρίου, καλεῖται νά ἐπιστρέψει πρός ἑαυτόν κατά τόν λόγον τοῦ Κυρίου, *«ἐπανάγαγε εἰς βάθος»* (Λουκᾶ 5,4). Νά συναγάγη, νά συγκεντρώση τίς δυνάμεις του, νά ἐπιστρέψη στό βάθος τῆς ὑπάρξεώς του, καί *«ἐνώπιος ἐνωπίῳ»* (Ἐξόδου 33,11) νά διαλεχθῆ μόνος του μέ τόν ἑαυτό του, γιά νά ἐλέγξη τήν πορεία τῆς ζωῆς του. Ἔχουμε ὅλοι μας ἀνάγκη αὐτή τήν αὐτοκριτική καί ἀνάλυσι τῆς ζωῆς μας.

* * *

Στήν διαδικασία τῆς αὐτοκριτικῆς μας πρῶτον ἐξετάζουμε τούς ἑαυτούς μας ἐν σχέσει πρός τόν Ἐπουράνιο Θεό καί Πατέρα μας. Κατόπιν πρός τούς ἀδελφούς μας, τούς πλησίον μας. Πολλοί ἀπατῶνται καί νομίζουν, ὅτι ὁ πλησίον εὑρίσκεται μακράν καί δέν σκέπτονται, ὅτι ὁ πλησίον εἶναι τά μέλη τῆς οἰκογενειάς τους, οἱ συνάδελφοι στήν ἐργασία, οἱ συνεργάτες, οἱ οἰκεῖοι καί ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, ἀκόμη καί οἱ ἐχθροί. Καί σέ τρίτο στάδιο ἡ αὐτοκριτική ἀναφέρεται στή μελέτη τοῦ ἑαυτοῦ μας, ἡμῶν αὐτῶν. Ἡ διαδικασία αὐτή τοῦ ἐλέγχου γίνεται ὑπό τό φῶς τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ καί τῶν ἐντολῶν Αὐτοῦ. Ἀπό τήν διαδικασία αὐτή θά προκύψουν ὠφέλιμα συμπεράσματα γιά τήν πορεία μας καί τήν ζωή μας. Ἀπ' αὐτή θά ἀντλήσουμε δύναμι γιά νά συνεχίσουμε τόν ἀγῶνα μας καί ἔμπνευσι γιά νά ὁραματισθοῦμε καί νά προσπαθήσουμε ἀκόμη περισσότερο καί ἐντονώτερα γιά νά ἐπιτύχουμε.

Ἀδελφοί μου καί παιδιά μου.

Μέ τίς πρωτοχρονιάτικες αὐτές σκέψεις σᾶς ἀπευθύνω ἐγκάρδιες πατρικές εὐχές, γιά νά ἑορτάσετε μία χριστιανική καί πνευματική Πρωτοχρονιά.

Εὐλογημένο ἀπό τοῦ Κυρίου Παντοκράτορος
τό Νέο Ἔτος 2004.

Μέ πατρικές εὐχές

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος & Ὑμηττοῦ

Δανιήλ

ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε., ΤΗΛ: 210 92 14 820, www.eptalofos.com.gr

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ

ΜΗΝΥΜΑ
ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ 2003

Πρός
τόν Εὐαγῆ Ἱερό Κλῆρο καί τό Φιλόχριστο Πιστό Λαό,
ἅπαν τό πλήρωμα τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Ἀδελφοί μου καί Παιδιά μου.

«Ἐπέλαμψεν ἡμέρα χαρμόσυνος,
καί ἑορτή πανσεβάσμιος».

Ἀνέτειλεν ἡ ποθεινοτάτη καί ἐπέραστη ἡμέρα τῆς ἑορτῆς Τῆς κατά σάρκα Γεννήσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καί Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ ὁποία πληροῖ τήν ὕπαρξί μας μέ θεία εὐφροσύνη.

«Τά σύμπαντα σήμερον,
χαρᾶς πληροῦνται· Χριστός ἐτέχθη
ἐκ τῆς Παρθένου».

Ἡ Ἐκκλησία ἑορτάζει καί ὅλοι ἑορτάζουμε:

1. Τήν Ἐπιφάνεια τοῦ Ἀληθινοῦ καί Ζῶντος Θεοῦ.

Ἑορτάζουμε τήν ἐμφάνισι δηλαδή τοῦ Θεοῦ στόν κόσμο καί στά κτίσματά Του. Ὁ Θεός δέν εἶναι πλέον ἄγνωστος, δέν εἶναι ἀθέατος, δέν εἶναι ἀπρόσιτος, *«Γνωστός ἐν τῇ Ἰουδαία ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραήλ μέγα τό ὄνομα αὐτοῦ»* (Ψαλμός 75,1) διακηρύσσει ἡ Ἁγία Γραφή.

Μέ κραυγή ἀγωνίας ἱκέτευε ὁ ἄνθρωπος κατά τούς χρόνους τῆς προσδοκίας: *«Ὁ Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καί εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τό πρόσωπο αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τήν ὁδόν σου, ἐν πᾶσι ἔθνεσι τό σωτήριόν σου»* (Ψαλμός 66, 1-3). Τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ διά τοῦ Ἀποστόλου Παύλου βεβαιώνει καί ἐπισφραγίζει, ὅτι *«Θεός ἐφανερώθη ἐν σαρκί»* (Α΄ Τιμόθεον 3,16).

Ἡ θεογνωσία εἶναι ἡ πρώτη ἀφορμή πνευματικῆς χαρᾶς, γι' αὐτό καί ψάλλουμε πανηγυρικῶς *«Ἡ γέννησίς Σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ τό φῶς τό τῆς γνώσεως»*.

Ὁ ἄνθρωπος ἀφ' ὅτου ἐχωρίσθη, ἕνεκα τῆς ἁμαρτίας του, ἀπό τόν Θεό καί τήν κοινωνία μετ' Αὐτοῦ, ἀναζητοῦσε τόν Πατέρα Του. *«Ἐξεζήτησα τό πρόσωπόν Σου»* (Ψαλμός 26,8) ἐβόα πρός Αὐτόν ὁ δίκαιος. Ἔψαχνε νά βρῆ τόν Θεό Του. Νά Τόν συναντήση καί νά ἐπικοινωνήση μαζί Του.

Κι ὁ Θεός Πατέρας ἀνταποκρινόμενος σ' αὐτήν τήν πανανθρώπινη ἐπιθυμία ἀπάντησε στό παρελθόν, κατά τήν διαδρομή τοῦ ῥέοντος χρόνου, μέ πολλούς τρόπους στόν ἄνθρωπο. Ὅμως *«ἐπ' ἐσχάτων δέ τῶν χρόνων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν Υἱῷ»* (Ἑβραίους 1,2).

Στό πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἴδαμε καί ἐγνωρίσαμε τόν ἀληθινό Θεό. Στόν αἰτήσαντα Ἀπόστολον Φίλιππον *«Κύριε, δεῖξον ἡμῖν τόν Πατέρα»*, ὁ Κύριός μας ἀπήντησε ἐρωτῶν τόν Φίλιππον, *«τοσοῦτον χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμί καί οὐκ ἔγνωκας με Φίλιππε;»* καί μέ ἐκπλήσσουσα κατηγορηματικότητα προσθέτει· *«ὁ ἑωρακώς ἐμέ ἑώρακε τόν Πατέρα»* (Ἰωάννου 14, 8-9).

Μέ τό μυστήριο τῆς ἐνανθρωπήσεως ὁ ἄνθρωπος γίνεται *«κοινωνός θείας φύσεως»* (Β΄ Πέτρου 1,4). Οὕτως ὁ Θεός δέν κατέστη γνωστός, ἀλλά καί μεθεκτός κατά τήν διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας.

2. Τήν ἐπίσκεψι τοῦ Θεοῦ καί τήν συνεχῆ παρουσία Του στήν ζωή μας.

Ἑορτάζουμε καί ψάλλουμε *«Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἐξ ὕψους ὁ Σωτήρ ἡμῶν»*. Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Θεοῦ δέν ἦταν μία ἐνέργειά Του σέ μιά συγκεκριμένη ἐποχή, ἀλλά ἔγινε πρός ὅλες τίς γενεές τῶν ἀνθρώπων. Μᾶς ἐπεσκέφθη καί ἔμεινε μαζί μας. Ζοῦμε καί ἔχουμε τόν Κύριο καί Θεό μας παρόντα καί ζῶντα στή ζωή μας.

Ὁ Θεός εἶναι παρών καί ἐνεργεῖ στήν Ἐκκλησία Του τήν σωτηρία μας. Μέ τήν Ἐκκλησία φανερώνει τήν ἀγάπη Του. Μέ τήν Ἐκκλησία μᾶς ἁγιάζει. Μέ τήν Ἐκκλησία μᾶς διδάσκει. Μέ τήν Ἐκκλησία μᾶς ἑνώνει μαζί Του. Μᾶς τρέφει. Μᾶς ἀναπαύει. Μᾶς ἀνιστᾶ.

3. Τήν πορεία πρός τήν δόξα τῆς θείας Βασιλείας.

Ἑορτάζουμε τήν σάρκωσι τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ἐνῶ ἡ Ἐκκλησία πορεύεται μέ τήν προσδοκία νά μεταβῆ ἀπό τήν ἐμπειρία τῆς σαρκώσεως στήν ἐμπειρία τῆς κοινωνίας τῆς θείας καί αἰώνιου δόξης *«Ἐκ μέρους γάρ γινώσκομεν... βλέπομεν γάρ ἄρτι δι' ἐσόπτρου ἐν αἰνίγματι τότε δέ πρόσωπον πρός πρόσωπον»* (Α΄ Κορινθίους 13, 9-12).

Πορευόμαστε μέσα στήν τραγικότητα καί τήν ὀδύνη τῆς παρούσης ζωῆς, μεταμορφούμενοι ὀλίγον κατ' ὀλίγον κατά τόν εἰπόντα: *«Ἡμεῖς δέ πάντες ἀνακεκαλυμμένῳ προσώπῳ τήν δόξαν Κυρίου κατοπτριζόμενοι τήν αὐτήν εἰκόνα μεταμορφούμεθα ἀπό δόξης εἰς δόξαν, καθάπερ ἀπό Κυρίου Πνεύματος»* (Β΄ Κορινθίους 3,18).

Τήν βεβαιότητα αὐτή τῆς κοινωνίας μέ τόν Θεό στηρίζει ἡ ἐνανθρώπησις. Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία μᾶς δίδεται, μᾶς προσφέρεται πλουσίως, αὐτή μᾶς ἀνακαινίζει συνεχῶς, παρά τίς πτώσεις τῆς ἁμαρτωλῆς ζωῆς μας.

Πατέρες καί Ἀδελφοί,

Οἱ σκέψεις αὐτές γιά τήν θεογνωσία, γιά τήν παρουσία τοῦ Θεοῦ στή ζωή μας, γιά τήν μεταμορφωτική πορεία μας στή ζωή αὐτή καί γιά τόν ἀγῶνα τῆς ἀνακαινίσεως τῆς ὑπάρξεώς μας, ἀποτελοῦν τόν πατρικό ἑόρτιο χαιρετισμό μου πρός ὅλους σας.

Εὔχομαι ὁ Κύριος καί Θεός μας νά χαρίζη σέ ὅλους σας αὐτά τά θεῖα δωρήματα, τά ὁποῖα ἀποτελοῦν τό νόημα καί τήν εὐφροσύνη τῆς μεγάλης αὐτῆς Δεσποτικῆς Ἑορτῆς.

Ἔτη πολλά καί εὐλογημένα

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος & Ὑμηττοῦ

Δανιήλ

